

קדשי קדשים

אם כן, יכול שנאמר שתהא ההגשה בדורות? תלמוד לומר שאינו כן שהרי בפסוק זה נאמר גם "לפנֵי ה'" שהוא צד מערב!

הא כיצד יתקיימו שני המקרהות?

מגישה את המנהה בקרן מערבית דרוםית בנגד חודה של קרן ונמצינו מקימים את שני הכתובים, גם בדרום וגם במערב.

ודיו שיגיש את הכליל שיגע בחודה של קרן ואין צורך שתגעו המנהה עצמה במזבח.

רבי אלעזר אומר: המנהה מוגשת בקרן דרוםית⁽⁷⁹⁾ של מזבח ולא דוקא בחודה של קרן אלא בצד דרומה של קרן.

וטובר רבי אלעזר שכך למדים: יכול אולי נפרש כוונת הכתוב: **יגישנה** את המנהה או רק **למערבה** של קרן, או **יגישנה** ורק **לדרומה**, לא כך מתרפרש הכתוב, שהרי כלל בידינו **dbl מקום שאתה מוצא שני מקרים** פסוק אחד מקיים עצמו

עבדותיה **שלא לשמה**. [יעוין ברש"י שכן גרס בגמרא].⁽⁷⁸⁾

וכן למדים חטא ממנה: ומה מנהה הגשתה למזבח בקרן דרוםית מערבית, אף חטא העוף הזאת דמה שהיא עיקר עבודתה דינה שתיעשה בקרן דרוםית מערבית.

והוין בה: ומנהה **גופא** מנגן שהגשתה נעשית בקרן דרוםית מערבית של המזבח דוקא?

ומתרצין: **דתנייא:** כתיב במנחה "הקרוב אותה [את המנהה] **לפנֵי ה'** אל **פני המזבח**", הצד מערב קריי "**לפנֵי ה'**" שהוא הקרוב ביותר לאهل מועד, ואם כן — יכול היה ההגשה **במערב** של מזבח? תלמוד לומר שאפשר לומר שתהא במערב שהרי כתוב בפסוק זה: "**אל פנֵי המזבח**", שהוא צד דרום, שהcabesh נתון בדרום ופניו של מזבח לככש!

אי אם תלמד מהפסוק אל פנֵי המזבח בלבד

טעונה צפון? הטעם הוא מפני שהן חלוקות זו מזו. שחיטתה כשרה בזור וקמיצה צריכה כהן דוקא. וכך למדים לענין קידוש קומץ שהיה טעון צפון בדומה לקבלת הדם בכל שרתו שטעון צפון בחטאה.

79. והקשה הشيخה מקובצת [בஹשומות] אם כן מה צריך את הפסוק לפני ה', הלא מספיק הפסוק לפני המזבח שזה בדרום.

וחירץ שאם היה כתוב רק לפני המזבח, היה אפשר להגיא בכל האמה הסמוכה לקרן [שבכל זאת אמה היה ייסוד] אך מכיוון שנאמר לפני ה' למדים מזה לקרב את ההגשה כמה שאפשר לצד

78. אך הගירה לפניינו בגמרא היא "מה חטא טעונה צפון אף מנהה טעונה צפון". אלא שרש"י תמה בזה מאור שהרי מנהה אינה טעונה צפון כמפורט במסנה המנתות נקודות בכל מקום בעוזה. [ולא נזכר שמנחת חוטא דינה שעונה].

ובشيخה מקובצת [בஹשומות] כתיב שగירסה זו היא מרביתנו גרשום מאור הגללה. ומה שחיקת עליה רשי' שהרי אין קמיצה מנהה טעונה צפון. תירץ שהכוונה היא על קידוש הקומץ בכל שרתו שטעון צפון דוקא. ומה שאין למדים לקמיצה שתהיה טעונה צפון אף שחיטתה [שהיא נגד קמיצה]